

METEOR

List KUD „Nada Božić“

P R V I M A J

Evo, dolazi u naručju sunca, u zagrljaju crvenih ka-
ranfila. Ulicama prolaze veličanstvene povorke, rijeke mladosti
i vedrine u moru razigranog cvijeća. Svima se lica blistaju od
sreće, na usnama lebdi smiješak.

Vijore se crvene zastave kao latice najljepšeg cvijeća
na laganom majskom povjetarcu.

Ovaj maj je tako lijep, ali nije uvijek takav bio.

Kada su ušutjele puške i topovi, dobiše riječ oslobode-
ne ruke. Djela tih slobodnih ruku bila su nova sela i gradovi,
putevi i mostovi. Te ruke ni danas nisu posustale. Njihova djela
govore da ovu zemlju nitko i nikada više ne može skrenuti s puta
kojim korača odlučna i jedinstvena.

Otada svaki naš praznik rada donosi radost novih radnih
pobjeda.

Sivč i Frišić, 7.b

VOČKA U PROLJEĆE

Još prije nekoliko dana njezino lice ukrašavali su samo nježni pupoljci u kojima su se često skrivala tople sunčeve zrake. Ali jutros sam je ugledala u novoj, prekrasnoj haljini satkanoj od bezbroj čipaka i zlaćanih niti. Bila je sva treperava, nasmijana i radosna.

Njen osmijeh je lebdio cijelim vrtom i davao mu nekako svečan i čaroban izgled, a ja sam osjetila miris proljeća oko mene.

Sivč zdenka, 8.b

Breskva u cvatu

Gizdavo grane širi
pred kućom
stare breskve.
Haljinu novu ima
pa zato grane njiše,
pčelice sebi mami,
bit će slatkoga meda.

Zumbul

Glavu drži visoko
U nebo gleda on.
Plava mu haljina treperi
na vjetru proljetnom.

Vanić Jadranka, 7.

Vanić Jadranka, 7.

STARA KAJSIJA

Kod moje bake u dvorištu nalazi se stara kajsija. Stablo joj je debelo i iskrivljeno, a kora joj je naborana. Grane sa žalošću gledaju u daljinu.

I došlo je proljeće. Pojavio se prvi cvjetić. Polako se otvarao kao da se stidi jer su druge voćke već u punom cvatu. Ali sakupio je svu svoju hrabrost, otvorio svoje latice i pozvao svoje drugove da i oni izađu. I došla je prva pčela na taj cvijet, a on radostan i ponosan gleda na ostale grane pune novih cvjetica koji svojim mirisom zovu druge pčelice.

Sva u cvijetu, sada je stara kajsija, naborana i iskrivljena, opet vesela i nasmijana.

Kelčec M. 8.a

Majko, majko

Opojne, zlatne zrake sunca probijale su se kroz guste grane moje breze. Svjež povjetarac strujio je do moje postelje. Nisam mnogo spavala ovu noć. Svaki čas bi se prenila iz sna nije li već svanulo. Konačno je došao! Da, došao je i taj divni dan, dan majki cijelog svijeta. Mnoštvo djece već je prolazilo u školu kraj moga prozora čavrljajući o poklonima koje su kupili svojim majkama. Dvije krupne suze spustile su se niz moje blijede obraze. Misli su mi se vratile daleko, daleko u prošlost.

Imala sam tada tek četiri godine. Mama, sjećaš li se, bio je sunčan dan upravo kao danas. Donijela sam ti za majčin dan stručak prvih ljubičica. Oh, mama, još uvijek se sjećam onog tvog divnog lika, najljepšeg na svijetu, tvog toplog zagrljeja, tvog toplog majčinskog krila. Bila sam tada suviše mala da bih shvatila pravo značenje majke. Znam samo to da sam te mnogo voljela, da sam te uvijek pratila i mnogo plakala ako bi kuda otišla.

Mama sjećam se dobro i onog crnog dana, spremila se se da putuješ nekamo daleko. Stavila si me pred polazak u krilo i prozborila te posljednje tužne i dirjive riječi: "Nadice, zbogom. Budi dobra i slušaj tatu i ostale. Mama će se brzo vratiti".

Mama, sjećaš li se da sam i ja mnogo plakala kao i sav crni svijet koji je stajao oko tebe. Oni su te tada svi ispratili ali ja, oh zašto i mene nisu povelili da otputujem zajedno s tobom, da budem vječno samo s tobom.

Mama, ja sam sada već odrasla. Navršavam 15 godina. Kako bi žarko željela da ti kao i ostala djeca upravo na današnji dan predam ovaj dar koji sam za tebe pripremala jer to je samo tvoj dar, draga moja mama!

Danas sam svjesna da tebe nema, da se nikad nećeš vratiti s onoga puta. Tvoje tijelo je već davno nestalo ispod crnog teškog pokrivača, ali ja ću danas ipak doći do tebe, mama. Doći ću do tvoga groba da ti kao i prošlih godina položim ovaj struk crvenih karanfila jer danas je, mama, tvoj dragi dan kao i dan svih majki svijeta.

Sarić Nada, 7.c

Daleko si, majko, od mene, ali opet ćeš doći. Imam tvoju sliku i stalno gledam tvoje blage oči, tvoja usta i ruke. Još i sad osjećam blagi dodir tvojih ruku, kojima mi me milovala, gledam tvoju sliku suznih očiju. Majko, moraš opet k meni doći, da me miluješ svojim blagim pogledom.

Babić Nedeljka, 8.c

MOJA MAJKA

Tiha noć pokrila je grad crnim plaštem izvezenim svjetlucavim svjetiljkama. Već su svi zaspali, samo u kuhinji svjetlo. Da ga tko nije zaboravio ugasiti? Ne. To majka pere sudje, a ono zveckta i odzavanja po pustoj i tihoj kuhinji. Kad je završila posao, ugasila je svjetlo i tada ponovo nastade tišina, mirna i spokojna. Ponovo me probudi brižljiv majčin glas. U kuhinji je bilo tako toplo, doručak je već čekao na stolu. Ali uskoro moram u školu. Zato se brzo umijem i krenem u školu. Još jednom me isprati nježni pogled. Školsko zvono oglasilo se kroz hodnike i označilo kraj školskih satova. Požurio sam kući, a na stolu opet ručak i topao majčin pogled. Sada se majka spremala u školu. Koliko je samo posla načinila do mog povratka iz škole, a sada i ona mora u školu. Dolazi naveče i opet radi isti posao sve dok grad ne utihne, sve dok se ne ugasi radost sa lica, sve dok je ne savlada umor i san.

Rupčić Jelenko, 7.b

KAO TI, MAMA

Nitko nije takav kao što si ti, mama! Nitko na svijetu ne može zamijeniti tvoje ruke, tvoj pogled! Nitko mi ne može pružiti takvu ljubav kao ti! A ta riječ, mama, je riječ nježna riječ tako mila i draga, kad je kažem, kažem ono što mi je najdraže i što mi najviše znači.

Matić Suzana, 8.c

MAJKA

Majka!

To divno nježno biće sposobno da ljubi i da se žrtvuje.

Teškoćama i samoprijegom ona uzdiže nova pokoljenja i sprema ih da grade ljepšu i sretniju budućnost. Na sebi nosi sve teškoće života bez uzdaha, bez suza. Bdi je nad posteljom svog bolesnog čeda, požrtvovna i puna odricanja. Njena majčinska ljubav ne poznaje umora ni teškoća, njena ljubav ne poznaje gran

Jurišić Verica, 8.a

MOJOJ MAMI

Brižna i vrijedna je moja majka,
Njene su ruke k'o biseri dragi,
a oči, lice i kosa njena
Meni su mili darovi ljubavi.
Ponekad njene usne se uznemire
Jer želi njima dobro mi reći,
A ja šutke stojim i gledam,
I znam da me ona vodi k sreći.

Mirosavljević Dubravka, 6.b

POKLON MAJCI

Poklonit ću ti vedro nebo
Po lonit ću ti najljepše
cvijeće
Poklonit ću ti poljubac,
majko
A tvoje će lice sjati od
sreće.

Vanić Jadranka, 7.b

SVIM MAJKAMA ZA 8. MART

Leti, pjesmo visoko,
nad selima i gradovima.
Leti i nosi
najljepše želje i pozdrave
Svim majkama svijeta.

Frišić Branka, 7.b

Baka

Moja baka je pogurena starica, blijedoga lica i plavih očiju. Njene stare ruke veoma su mršave, ali sposobne za bilo koji posao. Dugu sijedu kosu splete u pletenice i uvijek oko glave. Uvijek nosi crnu maramu i dugu bijelu haljinu kao i ostale seoske žene.

Veoma je vrijedna. Ne voli se svadjati. Ustane se prije svih ukućana, pripremi doručak i ureši kuću, a kasno legne. Mnogo voli uzgajati cvijeće, pričati djeci priče i igrati se s njima. Ne voli ih tući i mnogo ljubavi posveti im, samo da budu dobri.

Bilo je to davno, Moj braco izazvao je nekog svog prijatelja i htjeli su se potući. Baka je istrčala iz kuće i rastavila ih. Onda im je donijela po šaku oraha i oni su se pomirili. Mama je to gledala sa vrata kuhinje i htjela je istući bracu. Srećom bila je tu baka koja nije voljela da gleda kad neko tuče djecu i obranila ga je od batina.

Opačak Zdenka, 5.b.

Moja baka je sijeda starica, pogrbljenih ledja. Nosi uvijek crnu haljinu i maramu na glavi. Katkad joj pramenovi sijede kose ispadnu ispod marame.

Mnogo je bora na staračkom licu, a oči su plave kao vedro nebo. U tim mirnim očima gori sjaj ljubavi.

Vrlo je šutljiva starica i ne upada u razgovor kad netko priča. Blagost i nježnost iskazuje prema svakom djetetu. Ona me mnogo voli i uvijek brani od kazne.

Jednom dok sam se igrala loptom, došla mi je prijateljica, i ja sam razgovarala s njom. Baka je hranila perad i posmatrala nas svojim sitnim, plavim očima.

Iznenada mi iz ruke ispadne lopta i na nesreću padne na najljepši mamin cvijet.

Taj cvijet je bio najljepši pa sam se uplašila da će se mama ljutiti. Moja baka mi je prišla, i stala me tješiti blagim riječima. Govorila mi je da će tu krivicu ona preuzeti. Kada je majka vidjela slomljen cvijet, stala je vikati. Baka je mami ispričala kako ga je ona nehotice slomila. Tako sam se ja izvukla pomoću moje dobre bake.

Likarević Vesna, 5.b

Svako veče slušam priče moje bake. Mnogo je volim. Ne toliko zbog njenih priča, koliko zbog tankih, dugih, srebrnih niti kose koje joj padaju na već izborano čelo.

Meni se ona ne čini stara jer na njenim usnama uvijek lebdi smiješak. On je topao kao i dobrotu što probija iz njenih plavih očiju.

Svaku baku zamišljam kao svoju. Malu, sijedu, s naočarima na nosu, s borama na čelu, lijepu i dobru.

Bašić Damir, 5.a

JUTARNJA ROSA

Sunce se pomalja na istoku.

Gazim bosa.

Pod nogama osjećam mekoću trave.

Tad' me obasja sunce.

U travi ugledam biser,

Mnogo njih.

Sjaje se.

Noge su mi se ovlažile od jutarnje rose.

Sivč Ljiljana, 7.b

SLAVONIJA

Trčim poljem
prepuštam se
nemirnom vjetru
da me vodi.

Očarana sam,

sva drhtim od uzbudjenja.

Oko mene zlatno more žita

talasa se poput valova.

Po koji mak

ponosno caruje morem klasova.

Tamo u daljini

voćke i vinogradi.

Osjećam se tako lijepo,

uživam u zagrljaju

moje Slavonije.

Melvan Slavica 7.b

13. RODJENDAN

Danas je moj
trinaesti rođendan.

U 13 burnih godina

prošlo je moje djetinjstvo.

13 godina bila sam dijete

bila sam dijete.

U 13-ogodišnjim godinama

postala sam odrasla.

13. ruža u vazi

simbol je mojih

13 proživljenih godina.

Melvan Slavica, 7.b

R O S A

K'o planinski izvor je bistra.

K'o suza u oku je čista.

A k'o biser na suncu blista.

Frišić Branka, 7.b

IZGUBLJENO PRIJATELJSTVO

Bila je noć
tamna,
bez mjeseca,
Vjetar je zlokobno zavijao
kao da se protivio rastanku
Te tamne, vjetrovite noći
izgubljeno je jedno prijateljstvo.

Vanić Jadranka, 7.b

TUGA

Tuga je suza u oku,
tuga je duboki uzdah,
ona je trenutak očaja
što naša srca ponekad osvaja.

Vanić Jadranka, 7.b

POSTALA SAM PJESNIK

Ne znam zašto sam,
jedne kišne večeri
počela da pišem
da stvaram nešto,
nešto čim želim da se vječno
pomosim.
Stih za stihom, pjesma za pjesmom
ja sam postala pjesnik.

Melvan Slavica, 7.b

SREĆA

Veseli osmijeh
vedar pogled tvojih očiju,
radost u tvom srcu,
riječi pune ljubavi
znam da si srećna.

Vanić Jadranka, 7.b

SREĆNA-JER JE NEŠTO MALO ČOVJEK

Mogu biti zadivljujuće ravnodušna
i ne rastajati se sa tišinama,
mogu ostati iskristalizirana
bez trunke čovjekoljublja.
Nitko mi ne brani da
zaboravim da sam nešto malo čovjek,
al' ako jednom ostanem
bez te tako česte,
a ipak tako vrijedne titule,
svi će mi braniti da je povratim.
Sad mi je teško,
al' sretna sam što mogu
istinski zaplakati,
istinski zavoljeti,
i u istinu biti nešto malo čovjek.

Brljević Božica, 8.b

TIŠINA

Tišina - i samo tišina.
Mrtve stvari oko mene. . .
Titra još posljednji plamičak
svijeće. . .
Gasi se i nestaje.
Čuje se samo učestali tik-tak.
Tišina. . .

Sivč Ljiljana, 7.b

SVITANJE

Nestaje blijedi lik mjeseca i
posljednji pramenovi noći
gube se u toplom zagrljaju dana.
Sviće.

Sivč Zdenka, 8.b.